

עטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שבעי מהחברותא הגרמ"י שניידר שליט"א

פרשת

ויחי

◆◆◆

שנת

תשפ"א

◆◆◆

גליון 84

יששכר באהליך

נותן הקב"ה לאברך, והכולל זה רק צינור... ומאי נפקא מינה כמה מספר האברכים.

ואדרבה היתה דעתו שבריובי האברכים, יש זכות הרבים, ומועיל ליותר סייעתא דשמיא, גם בגשמיות.

והי' זועק עם חיוכו המאיר, לאותם קומצי כף, למה אתה מחזיק את הכסף, האם תוליכו אתך לקבר?! והדברים ארוכים.

חלוקה לראשי כוללים

וכן מדי חודש בחודשו היו עשרות ראשי כוללים מקבלים סיוע גשמי, ותמיכה נפשית... שהי' משקיע בזה זמן רב.

וסייעתא דשמיא מיוחדת ראו בזה, כך שלמשל אחרי

הגניבה שהיתה בליל ראש חודש, מיד לפנות בוקר בא אחד המתפללים מיקירי מקורבי רבינו, והביא סכום גדול מאד, כדי שיהי' לרבינו מה לחלק מיד בבוקר אחרי התפילה, זכותו תעמוד לו, וכנהנה רבות.

אוי לנו כי חסרנו...

ולדאבוננו מרגישים כולם, את החסר הנורא!! בהעדר רבינו אתנו, שיסייע וידרבן, לפתוח כוללים, ולקבל

אברכים בלי פחד של כסף מנלן? ועוד ועוד, הלואי שזכותו תגן עלינו ממרומים, לתת כח לידידנו היקרים שיוכלו להמשיך במסירותם העצומה, לתמוך בעמלי התורה.

קנאת השטן

וכיון שכן, מובן מאליו שככל שמתרבים יותר בני תורה, השוקדים בתלמודם יומם ולילה, בלי להסיח דעת מהתורה, כך צרה עינו של השטן, וכואב לו מאד על כך, ובעבודתו הנאמנה.. שוקד יומם ולילה בלי להסיח דעת לרגע, כיצד להפריע ללומדי התורה.

ולכן עדים אנו להפרעות בכל מיני תחומים, ראשית כל מנסה לפגוע בקמח... בצורות שונות ומשונות, שגלוי ונראה לכל.

וגם אם בחסדו ית' מצליחים לשרוד ללחם לפי הטף, וממשיכים במסירות עצומה של בני הבית לשקוד בתלמוד, יבואו אלף ואחד הפרעות.. כאשר יודע כל א' בעצמו.

ובכל זאת האברכים מחזיקים חזק, בבחינת - אני חומה! ולא נכנעים בשום אופן, וממשיכים בקביעות עזה לא לוותר על סדרי הלימוד, ועל השקיעות בתורה, ורואים נסים גלויים מן השמים, כפי שהי' מגדירים רבינו, ויעידון על כך כל שוקדי דלתות.

שגשוג עולם התורה

יששכר חמור גרם, רובץ בין המשפתיים, ויט שכמו לסבול וגו'. יקב אבינו ממשיך את יששכר - התלמיד חכם, לחמור, שעובד יומם ולילה, ואינו נח אלא בדרכים - בין התחומין, כפרש"י.

ובדבר זה ב"ה זכה דורינו לברכה מרובה, שישנם הרבה מאד - יששכר, ועולם התורה משגשג באופן מופלא ביותר, בלי להשוות לדור שלפני המלחמה.

וכפי שסיפר רבינו, שבחול"ל היו לומדים בכלל רק תלמידי חכמים מופלגים, וכאן בארץ הקודש ב"ה כל אברך שרוצה לשבת וללמוד, מקומו בכלל.

ועד כדי כך הי' פשוט הדבר, שכשעלה רבינו לארץ ישראל

בקיץ תש"ה, הי' בטוח שלא יתקבל לכולל... ודיבר עם מרן הגרי"ז זצוק"ל על זה, ואמר לו שבדעתו לפתוח כולל, ונדחה הדבר, עד שבא ידיד נעוריו הגה"צ ר' זאב אידלמן זצ"ל ואמר לו שדיבר בשבילו בכלל ארץ ישראל, וקיבלוהו, ובא רבינו ללמוד שם.

וכמובן שהיתה מעורבת כאן ענוה לא קטנה... אך עכ"פ מה שברור שכולל לא הי'

דבר המובן מאליו, שכל אברך שהתחתן מתקבל לכולל, ובזה אכשר דרא באופן עצום מאד.

כוחו של מרן החזו"א

ורב חלקו של מרן החזו"א זצוק"ל בזה, להעמיד את כולל חזון איש, ובכלל ללמד בני יהודה קשת, שמקומו של "כל" אברך - בכלל.

ובשנים היותר מאוחרות הוציא לאור הגה"צ ר' שלמה ברוודה זצ"ל קונטרס "עמלה של תורה", עם מאמרים חזקים מאד מגדולי הדורות, להסביר את חובת וחשיבות הדבר שכל אחד ואחד יקבע מקומו בכלל, ורבינו סייע ג"כ לקונטרס, והחזיק בארון תמיד "שני" ספרים כאלו, ומפעם לפעם הי' מצטט ומראה דברים משם.

מסירות רבינו לכוללים

ובעשרות שנים האחרונות, ידוע ומפורסם, כמה דאג והתמסר רבינו, להעמדת והחזקת כוללים, באופן שבלתי יתואר!!

אם זה במושג של רשתות כוללים ענקיות, שהי' ממריץ ומעודד על הרחבתם בכל עת. ואף כשבאו נדיבי העם עם קושיות האין אפשר להחזיק כוללי ענק שכאלה, הי' מתמה בפניהם "וכי הקב"ה שולח את הכסף לכולל? הרי הכסף

הכלל הוא שמי שזוכה ל"שבת בבית ה'" **הרי הוא ממש בגן עדן**, ומעבירין ממנו עול.. ועול.. כפי שמנו חז"ל הקדושים. ולא מש מכנגד עיני המחזה, שבא פעם נגיד גדול לרבינו, והציע סכום עתק כדי לעזור לאברכים בחיי היום יום, אך רצה ששעתיים ביום, יעסקו באיזה דבר לפרנסתם, בעבודת קודש... ומיד כשסיים דבריו, נזדעק רבינו - **אתה רוצה להוציא את האברכים מגן עדן?! בשום אופן לא!** זוהי ההרגשה האמיתית שעלינו להרגיש **"אני יושב בגן עדן"**, ומי שיושב בגן עדן לא יחליפנו ולא ימיר אותו בשום מחיר שבעולם.

נסיונות היצר – "להרוס" בתי האברכים

והיצר וחיילותיו, גם אם לא מצליח להפריע בשקיעות והתמדה, **יבוא מהדלת האחורית** וידאג להכניס לבית הטהור - בית של בני תורה, מושגים חדשים, ברוח הנושבת בסערה בחוצות... **דברים שאינן מתאימים בדיוק לבית של תורה.**

וכן ידאג להצר את צעדיה של עקרת הבית נו"ב של הת"ח, שלא תמצא עבודה רק **במקומות מפוקפקים, שאינן מתאימים לרוח חכמים**, ועי"ז נכנסת לאט לאט ח"ו, קרירות בכל מיני מושגים בסיסיים ביהדות, של בית של תורה, רח"ל!! והכל **במעטה של הכרח**, כדי לזכות שהבעל יוכל לשבת וללמוד בלי הפרעות.

וכבר זעק על זה רבינו כמה פעמים, ואף השיב במכתב תשובה נוקבת לשואלים בכגון דא מחו"ל, **באופן נחרץ, שאין שום היתר להשתמש בדברים שאינן ראויים, לצורך לימוד התורה של הבעל.**

וסיים את המכתב בהאי לישנא: **וכל אי' יבטח בהשי"ת שישגי פרנסתו בדרך היתר. ובדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו.**

ובזכות זה יזכו להקים דורות ישרים, בריאים ברוח ובגשם, עוסקים בתורה ומצוות לש"ש כרצונו ית"ש, הכו"ח למען חשיבות הדברים.

השתדלות – בעסק דברים רוחניים

ואיני רוצה להאריך, אך דבר אחד צריך לדעת, מה שהי' חוזר עי"ז רבינו הרבה, שהעבודה היא רק **"השתדלות"**, ולא לחשוב לרגע שמשם תבוא הפרנסה, וחובת ההשתדלות היא לראות לעסוק **"בדברים רוחניים"** או בתחום שלהם.

ומהאי טעמא הי' מורה לשואלים במה לבחור במקצוע בסמינר, ואמר שיש **להעדיף לימודי "הוראה" כי בזה נשארים במסגרת רוחנית... ודי למבין.**

יתן השי"ת שנזכה **לשבת בבית ה' כל ימי חיינו**, ויהיו בתינו בתים נאמנים לתורה, וכפי שכתב דודי הגאון ר' זאב וולף שליט"א לחניכותיו, שהמושג בית של תורה, **צריך "שהתורה" תעיד על כך, שבת זה הוא ביתה... ויהי רצון שנזכה לעבוד את השי"ת כרצונו תמיד.**

תלמיד חכם שאכזר...

דוגמא גדולה של גברא רבה **"שכולו תורה" הי' הגאון הגדול רבי שלו' פוברסקי זצ"ל** שהלך בחטף בשבוע האחרון, אבידה גדולה מאד לעולם התורה.

דמות אמיתית של שקיעות והתמדה בלי הפסקה, וכאשר זכיתי לראות הרבה פעמים שבאמצע חזרת הש"ץ עוזב לפתע את מקומו וניגש לארון לקחת שולחן ערוך, או ספר אחר, ולא יכול להתאפק... כאשר הי' טרוד באיזה דבר הלכה.

וידוע המעשה עם הבית יוסף שעלה במחשבתו ישוב על הרמב"ם באמצע שמונה עשרה.. וכנהנה מעשים מופלאים מגדולי הדורות.

לרוב גדלותו - התבטלותו

ועם כל גדלותו בתורה, ויותר מדוייק **"מחמת" גדלותו העצומה בתורה**, הי' מתבטל לגדולי ישראל באופן מופלא, כאשר שמעתי מפיו, וראיתי בעיני כמה פעמים כשנכנס לרבינו זצוק"ל.

אין לנו להאריך בדברים, אלא לדעת **שחסר בעולם חלל גדול של שקיעות והתמדה מופלגת בתורה**, מתוך צניעות וענוה יתירה, ועלינו לראות להשתדל להשלים את החסר.

ינחם ה' את משפחתו הכבודה ובראשם אחיו **מרן רה"י הגרב"ד שליט"א**, והרבנית תחי' ובניו הגאונים שליט"א ושאר בני המשפחה לאוי"ט, בתוך שאר אבלי ציון וירושלים.

ועשית "ככל אשר יורוך"

בנוגע לשאלת התקופה, בענין החיסונים. אין צורך לדבר, אך נזכיר מאמר החכם, שאמר - אשרי מי שכל דרכיו עפ"י חכמים, כי אין לו ספיקות, ואינו צריך להחליט כלום לבד, רק שואל ועושה.

וכך הם פני הדברים בכל אורח החיים, ובפרט **בדברים הנוגעים לפיקוח נפש, שאין לדעת הדין מה לומר בזה כלום**, רק השומע לעצת החכמים ששתלן הקב"ה בכל דור, הוא המאושר. יהי רצון שנזכה לילך לאורם הגדול עד ביאת משיח צדקנו בב"א.

והחזירונו בתשובה שלמה

וחובה להודיע שאין חלקנו עם **חילול ה' רח"ל** שנעשה לאחרונה בשולי המחנה. ואין לנו אלא להודות לבוראנו, שהבדילנו מן התועים... ולא שם חלקנו עמיהם.

והרחמן יחזיר את כולנו בתשובה שלימה לפניו, לילך לאור חכמי הדור שליט"א.

מרן בעל "האמרי משה"

ועל קצה הקולמוס, נזכיר שביום ראשון הבעל"ט - י"ט טבת, יחול היארציית של **מרן הגאון בעל "האמרי משה" זצוק"ל**, שהחי' רבינו זצוק"ל נוהג לגביו **כרבו**, והי' שומר את היארציית שלו, ומדליק עבורו נר נשמה, ואף ניגש לפעמים לעמוד.

וכל ימיו הרגיש אליו הכרת הטוב עצומה, ואמנם הי' אומר שהוא **לא תלמיד** של האמרי משה, היות וכמעט לא שמע ממנו שיעורים, רק שתי שיעורים כלליים על יבמות, ולא הבין מילה... אבל למעשה ראינו שהרגיש כלפיו כתלמיד ממש.

וכשנכנס רבינו ללמוד בישיבתו, היה **כבן שתיים עשרה!** ומבין השיטים ממה שסיפר רבינו מתקופה זו, ניכר שכבר ניבא האמרי משה שתלמידו זה **עתיד להאיר את העולם בתורתו**, והשקיע בו וקירבו.

ובקי הי' רבינו בספר אמרי משה, ומצטט הרבה מספרו, בכל מקצועות הש"ס, אף מסי' א' שמאריך הרבה בענין מקאות.

וכולנו עם כל כלל ישראל, חייבים לו הכרת הטוב, שבזכותו זכינו לאור הגדול שהאיר דרכינו וחינו, בכלל ובפרט. והיות ולדאבונו לא זכה להשאיר שארית בארץ, **זכות מיוחדת תהי' לנו ללמוד ולהתפלל לעילוי נשמתו. הרב משה ב"ר שמואל זצ"ל. ת. נ. צ. ב. ה.**